

4. Белоусова І. Проблеми обліку виробничих витрат і калькулювання собівартості продукції в промисловості / І. Білоусова, М. Чумаченко // Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. – №4. – С. 3 – 10.

5. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік у схемах і таблицях: [навч. посіб.] в 2-х ч., Ч. 2. / Т.Г. Маренич. – Харків: Міськдрук, 2011. – 190 с.

АУДИТ ЗАРЕЄСТРОВАНОВОГО КАПІТАЛУ: ОСНОВНІ НАПРЯМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Іваній Я.І., студентка,
Сумський національний аграрний університет*

Аудит зареєстрованого капіталу є складовою компонентою аудиту фінансової звітності, оскільки інформація про даний вид власного капіталу узагальнюється в формі 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)» та формі 4 «Звіт про власний капітал».

Аудиторське дослідження повинно базуватися на врахуванні діючих норм Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність» та Міжнародних стандартів контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг (видання 2016 – 2017 років).

Аудитор повинен спланувати і провести аудиторську перевірку таким чином, щоб отримати обґрунтовану впевненість у тому, що фінансова звітність (в т. ч. форма 1 та форма 4) у цілому не містить суттєвого викривлення внаслідок шахрайства чи помилки, надаючи в такий спосіб аудитору можливість висловити думку, чи складена фінансова звітність у всіх суттєвих аспектах відповідно до застосовної концептуальної основи фінансового звітування; надати звіт про фінансову звітність і повідомити інформацію, як цього вимагають МСА, відповідно до результатів, отриманих аудитором [2].

В процесі незалежного дослідження аудитор повинен застосувати комплекс методів дослідження та аудиторських процедур, які забезпечать отримання достовірних та прийнятних

* Науковий керівник – Назаренко І.М., д.е.н., професор

аудиторських доказів. Відповідно, пріоритетними напрямками аудиту є: перевірка засновницьких документів; перевірка облікових та звітних даних про формування зареєстрованого капіталу; перевірка наявності та форми установчих документів; перевірка додержання Статуту; перевірка правильності розрахунків із засновниками; перевірка наявності і правильності оформлення документів, що підтверджують факти розрахунків із засновниками; перевірка дотримання строків оплати зареєстрованого капіталу; перевірка обґрунтованості змін величини зареєстрованого капіталу; вивчення законності змін у складі засновників підприємства [3]; перевірка правильності вартісної оцінки майна, внесеного засновниками [1]; перевірка правильності формування та документального оформлення операцій з формування зареєстрованого капіталу в розрізі акціонерів; перевірка кількості акцій, яка належать кожному акціонеру; перевірка правильності визначення номінальної вартості акцій; перевірка легітимності і правильності складання документів, пов'язаних з обліковим узагальненням інформації про зареєстрований капітал та ін.

У відповідності до МСА 500 «Аудиторські докази», процедурне забезпечення повинне передбачати виконання сукупності процедур аудиту: інспектування; спостереження; зовнішнє підтвердження; повторне обчислення; повторне виконання; аналітичні процедури [2].

Інформаційною платформою для аудиторської перевірки є Статут, акт приймання-передачі, акт оцінки майна, накладна, прибутковий касовий ордер, виписка банку, рішення власників (засновників), розрахунок бухгалтерії, довідка бухгалтерії, накази керівника підприємства, стандартні та регламентовані звіти, облікова політика підприємства та ін.

Процес аудиту (в т.ч. зареєстрованого капіталу) повинен бути ретельно спланований з урахуванням ключових положень МСА 300 «Планування аудиту фінансової звітності», а кожна стадія перевірки – належним чином задокументована.

Своєчасна підготовка достатньої та прийнятної аудиторської документації допомагає підвищити якість аудиту і сприяє ефективному огляду й оцінці отриманих аудиторських доказів і висновків, сформованих до того моменту, як звіт аудитора остаточно завершений [2].

На рисунку представлено склад документації, яка повинна бути складена в процесі аудиторського дослідження.

Рис. 1. Документальне оформлення аудиторського дослідження

Отже, аудиторська перевірка зареєстрованого капіталу, як складової компоненти власного капіталу, повинна бути чітко спланована, належно організована та задокументована, оскільки в її результатах зацікавлені внутрішні та зовнішні стейкхолдери.

Література.

1. Макаренко А.П., Малініна Ю.М. Концептуальні підходи щодо організації проведення аудиту власного капіталу. *Наукові праці Полтавської державної аграрної академії*. Полтава: ПДАА. 2013. Вип. 1 (6). Т. 2. С. 24-30.

2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду іншого надання впевненості та супутніх послуг. Видання 2016-2017 років. Ч.1. / Міжнародна федерація бухгалтерів; Аудиторська палата України. К., 2018. URL: <https://www.apu.com.ua/>.

3. Петренко Н.І. Використання аналітичних процедур в аудиті операцій із зареєстрованим капіталом. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 7. С. 849-854.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНІСТІ НА ТУРИСТИЧНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

*Льницька-Гикавчук Г.Я., к.е.н., доцент,
Національний університет «Львівська політехніка»*

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про дебіторську заборгованість та її розкриття у фінансовій звітності визначає Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість». Дебіторська заборгованість – це сума заборгованості дебіторів підприємству на певну дату.

Стосовно виникнення і строків погашення розрізняють довгострокову і поточну дебіторську заборгованість. Довгострокова дебіторська заборгованість – сума дебіторської заборгованості, яка не виникає в ході нормального операційного циклу та буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу. Для обліку довгострокової дебіторської заборгованості використовують рахунок 18 «Довгострокова дебіторська заборгованість та інші необоротні активи».

Поточною дебіторською заборгованістю вважається заборгованість, яка виникає в ході нормального операційного циклу або буде погашена протягом дванадцяти місяців з дати балансу. Для обліку поточної дебіторської заборгованості підприємства призначені рахунки класу 3 «Кошти, розрахунки та інші активи»: 34 «Короткострокові векселі одержані», 36 «Розрахунки з покупцями та замовниками», 37 «Розрахунки з різними дебіторами».

Облік розрахунків з покупцями та замовниками за відвантаженою продукцією, товари, виконані роботи й послуги здійснюють на рахунок 36 «Розрахунки з покупцями та замовниками», до якого відкривають відповідні субрахунки. За дебетом рахунка 36 відображають продажну вартість